

slaaede Ændringer er vedtaget. Vi har jo den Opfattelse, at Samfundet har en langt videregaaende Forpligtelse overfor de arbejdsløse, en langt større Pligt til at yde Hjælp, end Lovforslaget her anerkender. Men da det ikke var muligt at opnaa Enighed om noget andet, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Det er jo meget rigtigt, som den ærede Ordfører (Stensballe) udtalte, at Partiet Venstre allerede paa et tidligere Tidspunkt har fremsat det Forslag, der nu bliver til Lov, og man kan maaske af den Grund med nogen Ret fra Partiet Venstres Side sige, at vi kunde have taget Forslaget paa det Tidspunkt. Men vi havde dog troet og haabet, det skulde være blevet muligt ved Forhandling at opnaa et noget bedre Resultat. At dette er slaaet fejl, tror jeg ikke, man har Lov til at bebrejde os, lige saa lidt som det kan bebrejdes os, at vi har næret et Haab om, at vi skulde faa noget mere ud af Forhandlingerne, end der til syvende og sidst er kommet.

Tvede: De Ændringsforslag, der nu foreligger, bringer det ved anden Behandling vedtagne Lovforslag nærmere i Retning af de Tanker, der blev fremsat i det af det ærede 4de Medlem for 4de Kred (Laursen) og mig stillede Ændringsforslag, dels ved at Dageantallet nu bliver udvidet med en Trediedel i Stedet for en Femtedel, dels ved at den udvidede Hjælp nu ordnes af Kasserne selv, idet Arbejdsløshedsfonden kun sættes i Virksomhed, for saa vidt det viser sig nødvendigt som Forskud at give Laan, og Renter ydes — ogsaa her ganske som vi havde foreslaaet det. Selv om det Fortrin, vort Forslag havde, at det kunde have hjulpet alle, der trængte til det, nu er forsvundet, er Forslaget dog saa nær op ad vort, at naar Regeringspartiet mener at kunne akkviescere ved det, vil vi ogsaa fra vor Side medvirke til, at det kan blive til Lov, saa der altsaa ogsaa denne Gang kan blive Enighed paa Rigsdagen om denne sociale Foranstaltning. Jeg skal med disse Ord tillade mig for mit Vedkommende at anbefale, at man stemmer for Ændringsforslaget.

Gunnar Føg-Petersen: Min Hovedindvending ved Lovforslagets anden Behandling var rettet mod § 5, der bandt Ministeren helt i den kommende Vinter, skønt ingen ved, hvorledes Tilstanden da

vil være. Men selv med den Skikkelse, som § 5 havde ved anden Behandling, vilde jeg egentlig foretrække Lovforslaget, som det da blev vedtaget, fremfor den Form, det faar nu, for det første fordi jeg ikke tror, at der er megen Sandsynlighed for, at der vil være nogen Begrundelse for i den kommende Vinter at forhøje den fortsatte Hjælp ud over, hvad Cirkulæret af 29. Marts 1924 fastsætter, men navnlig, fordi Lovforslaget, som det nu vil blive affattet, indeholder Bestemmelser om fortsat Hjælp. Det forekommer mig, at naar man ved Arbejdsløshedsloven har oprettet en Fond just med det Formaal for Øje at træde til under ekstraordinær Arbejdsløshed, er det noget mærkeligt helt at sætte Fonden ud af Spillet ved at vedtage en Lov, som skal afhjælpe den megen ekstraordinære Arbejdsløshed, vi endnu har. Men af Hensyn til den Enighed, som igennem flere Aar har været opnaaet i det mindste her i Tinget om Arbejdsløshedslovene, og som jeg nødigt vil foranledige et Brud paa — jeg tror, det ogsaa for Fremtidens Arbejde vil være nyttigt at understrege Betydningen af denne Enighed — vil jeg anbefale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det nu faar.

Socialministeren (Borgbjerg): Under de foreliggende Omstændigheder har jeg kunnet slutte mig til de Ændringsforslag, Udvalget stiller, og jeg skal derefter anbefale Lovforslaget, som det nu foreslaas affattet, til endelig Vedtagelse her i Tinget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—5 (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den følgende Sag saavel som de under Nr. 4 og 6—9 opførte Sager kan ikke uden